

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1731**z dnia 28 września 2016 r.**

nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez General Footwear Ltd (Chiny), Diamond Vietnam Co Ltd i Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”), w szczególności jego art. 266,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 i 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

- (1) W dniu 23 marca 2006 r. Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 553/2006⁽²⁾ nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami („obuwie”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”) i Wietnamu („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”).
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006⁽³⁾ Rada nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami, pochodzącego z Wietnamu i ChRL, wynoszące 9,7–16,5 %, na okres dwóch lat („rozporządzenie (WE) nr 1472/2006” lub „sporne rozporządzenie”).
- (3) Rozporządzeniem (WE) nr 388/2008⁽⁴⁾ Rada rozszerzyła ostateczne środki antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z ChRL na przywóz ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau.
- (4) W następstwie przeglądu wygaśnięcia rozpoczętego w dniu 3 października 2008 r.⁽⁵⁾ Rada rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1294/2009⁽⁶⁾ przedłużyła okres obowiązywania środków antydumpingowych o 15 miesięcy, tj. do dnia 31 marca 2011 r., kiedy to nastąpiło wygaśnięcie środków („rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1294/2009”).
- (5) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd i Risen Footwear (HK) Co Ltd, a także Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd („wnioskodawcy”) zaskarżyli sporne rozporządzenie do Sądu Pierwszej Instancji (obecnie: Sąd). Wyrokami z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie T-401/06 Brosmann Footwear (HK) i in. przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2010, s. II-671, oraz z dnia 4 marca 2010 r. w sprawach połączonych T-407/06 i T-408/06 Zhejiang Aokang Shoes i Wenzhou Taima Shoes przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2010, s. II-747, Sąd odrzucił te zaskarżenia.
- (6) Wnioskodawcy odwołali się od tych wyroków. Wyrokami z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie C-249/10 P Brosmann et al oraz z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie C-247/10 P Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd („wyroki w sprawach Brosmann i Aokang”) Trybunał Sprawiedliwości unieważnił te wyroki. Trybunał uznał, że Sąd naruszył prawo w zakresie, w jakim twierdził, że Komisja nie ma obowiązku rozpatrywać wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia podstawowego złożonych przez przedsiębiorców nieujętych w próbie (pkt 36 wyroku w sprawie C-249/10 P oraz pkt 29 i 32 wyroku w sprawie C-247/10 P).
- (7) Trybunał Sprawiedliwości wydał następnie swój wyrok w tej sprawie. W wyroku stwierdził, że: „[...] Komisja powinna była zbadać przedstawione jej uzasadnione wnioski złożone przez strony wnoszące odwołanie na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia podstawowego celem uzyskania MET w ramach postępowania antydumpingowego, [o którym] mowa w spornym rozporządzeniu. Następnie należy stwierdzić, iż nie jest wykluczone, że takie badanie doprowadziłoby do nałożenia na nie ostatecznego cła antydumpingowego w stawce

innej niż mająca do nich zastosowanie na mocy art. 1 ust. 3 spornego rozporządzenia, która wynosi 16,5 %. Z tego ostatniego przepisu wynika bowiem, że na jedyne przedsiębiorcę chińskiego ujętego w próbie, który uzyskał MET, zostało nałożone ostateczne cło antydumpingowe w stawce 9,7 %. Tymczasem zgodnie z pkt 38 niniejszego wyroku, gdyby Komisja stwierdziła, że warunki gospodarki rynkowej przeważały także w odniesieniu do wnoszących odwołanie, należałoby ich również objąć – w przypadku niemożności obliczenia indywidualnego marginesu dumpingu – stawką w wysokości 9,7 %” (pkt 42 wyroku w sprawie C-249/10 P i pkt 36 wyroku w sprawie C-247/10 P).

- (8) W związku z tym Trybunał stwierdził nieważność spornego rozporządzenia w zakresie, w jakim odnosi się ono do wnioskodawców.
- (9) W październiku 2013 r. Komisja w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (7) ogłosiła, iż postanowiła wznowić postępowanie antydumpingowe na tym etapie, na którym wystąpiła niezgodność z prawem, oraz zbadać, czy w okresie od 1 kwietnia 2004 r. do 31 marca 2005 r. w odniesieniu do wnioskodawców panowały warunki gospodarki rynkowej, i wezwała zainteresowane strony do zgłoszenia się.
- (10) W marcu 2014 r. Rada, decyzją wykonawczą 2014/149/UE (8), odrzuciła wniosek Komisji w sprawie przyjęcia rozporządzenia wykonawczego Rady nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd i zakończyła postępowania odnoszące się do tych producentów. Rada uznała, że importerzy, którzy nabyli obuwie od wspomnianych producentów eksportujących i którym odnośne cła zostały zwrócone przez właściwe organy krajowe na podstawie art. 236 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (9) („Wspólnotowy kodeks celny”), posiadali uzasadnione oczekiwania na podstawie art. 1 ust. 4 zaskarżonego rozporządzenia, na mocy którego przepisy Wspólnotowego kodeksu celnego (10), a w szczególności jego art. 221, miały zastosowanie do poboru ceł.
- (11) Trzech importerów produktu objętego postępowaniem, C&J Clark International Ltd („Clark”), Puma SE („Puma”) i Timberland Europe B.V. („Timberland”) („importerzy objęci postępowaniem”) zakwestionowało środki antydumpingowe względem przywozu niektórych rodzajów obuwia z Chin i Wietnamu, powołując się na orzecznictwo przywołane w motywach 5 – 7 przed właściwymi sądami krajowymi, które skierowały sprawy do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.
- (12) W sprawach połączonych C-659/13 C&J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE Trybunał Sprawiedliwości uznał rozporządzenia (WE) nr 1472/2006 i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1294/2009 za nieważne w zakresie, w jakim Komisja Europejska nie zbadała wniosków dotyczących MET i indywidualnego traktowania („IT”) przedłożonych przez producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie, którzy nie zostali objęci próbą („wyroki”), wbrew wymogom ustanowionym w art. 2 ust. 7 lit. b) oraz art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 (11).
- (13) Odnośnie do trzeciej sprawy C-571/14, Timberland Europe B.V. przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond, Trybunał Sprawiedliwości w dniu 11 kwietnia 2016 r. podjął decyzję o wykreśleniu sprawy z rejestru na wniosek sądu krajowego.
- (14) Artykuł 266 TFUE zobowiązuje instytucje do podjęcia niezbędnych działań zapewniających zgodność z wyrokami Trybunału. W przypadku stwierdzenia nieważności aktu przyjętego przez instytucje w kontekście procedury administracyjnej, takiej jak antydumping, zgodność z wyrokiem Trybunału oznacza zastąpienie unieważnionego aktu nowym aktem, w którym wyeliminowana zostanie niezgodność z prawem wskazana przez Trybunał (12).
- (15) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału procedura zastąpienia unieważnionego aktu może zostać wznowiona dokładnie od etapu, na którym pojawiła się niezgodność z prawem (13). Oznacza to w szczególności, że w sytuacji, w której stwierdza się nieważność aktu kończącego procedurę administracyjną, unieważnienie to niekoniecznie wpływa na akty przygotowawcze, takie jak wszczęcie postępowania antydumpingowego. W sytuacji, w której stwierdza się nieważność rozporządzenia nakładającego ostateczne środki antydumpingowe, oznacza to, że w następstwie unieważnienia postępowanie antydumpingowe jest nadal otwarte, ponieważ akt kończący postępowanie antydumpingowe zniknął z uijnego porządku prawnego (14), z wyjątkiem sytuacji, w której niezgodność z prawem pojawiła się na etapie wszczęcia postępowania.
- (16) Pomijając fakt, że instytucje nie zbadały wniosków o MET lub IT przedłożonych przez producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie, którzy nie zostali objęci próbą, wszystkie inne ustalenia zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1472/2006 i w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1294/2009 zachowują ważność.

- (17) W omawianym przypadku niezgodność z prawem pojawiła się po wszczęciu postępowania. Komisja postanowiła zatem wznowić obecne postępowanie antydumpingowe, które nadal było otwarte po wydaniu wyroków dokładnie na etapie pojawienia się niezgodności z prawem, i zbadać, czy w odniesieniu do producentów eksportujących objętych postępowaniem w okresie od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r. panowały warunki gospodarki rynkowej, tj. w trakcie okresu objętego pierwotnym dochodzeniem, które doprowadziło do nałożenia ceł ostatecznych, o których mowa w motywach 1 i 2 („dochodzenie pierwotne”) Komisja zbadała również, czy w danym przypadku producenci eksportujący objęci postępowaniem kwalifikowali się do objęcia IT zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009⁽¹⁵⁾ („rozporządzenie podstawowe przed wprowadzeniem do niego zmian”)⁽¹⁶⁾.
- (18) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1395⁽¹⁷⁾ Komisja ponownie nałożyła ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na przywóz przedsiębiorstw Clark i Puma niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez trzynastu chińskich producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o MET lub IT w dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia ostatecznych ceł antydumpingowych („dochodzenie pierwotne”), ale którzy nie zostali objęci próbą podczas tego dochodzenia.
- (19) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1647⁽¹⁸⁾ Komisja ponownie nałożyła ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na przywóz przedsiębiorstw Clark, Puma i Timberland niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu oraz wyprodukowanego przez wietnamskich producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o MET lub IT w pierwotnym dochodzeniu, ale nie zostali objęci próbą podczas tego dochodzenia.
- (20) Następnie zidentyfikowano dwóch dodatkowych dostawców przedsiębiorstwa Puma w Wietnamie, Diamond Vietnam Co Ltd i Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd („Ty Hung Co Ltd”) którzy złożyli formularze wniosków o MET/IT w pierwotnym dochodzeniu. W przypadku Ty Hung Co Ltd należy zauważyć, że w aktach sprawy przedsiębiorstwa Puma przed sądem krajowym jeden z dostawców z Wietnamu został zidentyfikowany jako „Lac Hung Co. Ltd”, podczas gdy dostępne informacje wskazują na możliwą zmianę nazwy w okresie pomiędzy dochodzeniem pierwotnym a złożeniem wniosku do sądu krajowego. Okazało się, że nazwa tej spółki brzmiała wcześniej „Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd” („Ty Hung Co Ltd”).
- (21) W odniesieniu do przywozu przedsiębiorstwa Timberland jeden z dwóch chińskich dostawców zidentyfikowanych w sprawie C-571/14, General Shoes Ltd, posiadał w rzeczywistości siedzibę w Wietnamie i został uznany za producenta wietnamskiego. Ustalenia w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa zostały opublikowane w wyżej wymienionym rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2016/1647 (motyw 19). Zostały one zakwestionowane przez Federację Europejskiej Branży Sprzętu Sportowego („FESI”), która stwierdziła, że General Shoes Ltd jest w rzeczywistości dostawcą chińskim. FESI twierdziła, że wniosek o MET/IT chińskiego przedsiębiorstwa General Footwear Ltd należy również poddać ocenie. Komisja zauważa, że chociaż w odpowiednim formularzu wniosku o MET/IT brak było jednoznacznej odpowiedzi, czy wspomniane przedsiębiorstwo jest w rzeczywistości chińskie czy wietnamskie, celem uzupełnienia dokonano również oceny formularza wniosku o MET/IT przedsiębiorstwa General Footwear Ltd.
- (22) W odniesieniu do przywozu przedsiębiorstw Puma i Timberland z Chin i Wietnamu, Komisja dokonała oceny wniosków o MET lub IT przedstawionych przez odpowiednich wyżej wymienionych producentów eksportujących nieobjętych próbą, którzy złożyli takie wnioski w pierwotnym dochodzeniu.

B. WYKONANIE WYROKÓW TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI W SPRAWACH POŁĄCZONYCH C-659/13 I C-34/14 W ODNIESIENIU DO PRZYWOZU Z WIETNAMU I CHRL

- (23) Komisja ma możliwość skorygowania tych aspektów spornego rozporządzenia, które doprowadziły do jego unieważnienia, pozostawiając niezmienionymi te części oceny, na które wyrok nie ma wpływu⁽¹⁹⁾.
- (24) Niniejsze rozporządzenie ma na celu skorygowanie aspektów spornego rozporządzenia, co do których stwierdzono niezgodność z rozporządzeniem podstawowym i które w konsekwencji doprowadziły do stwierdzenia nieważności w odniesieniu do niektórych producentów eksportujących z Wietnamu i ChRL.
- (25) Wszelkie pozostałe ustalenia poczynione w spornym rozporządzeniu, które nie zostały unieważnione przez Trybunał Sprawiedliwości, zachowują ważność i zostają niniejszym włączone do niniejszego rozporządzenia.
- (26) W związku z powyższym treść kolejnych motywów zostaje ograniczona do zakresu nowej oceny niezbędnej w celu zapewnienia zgodności z wyrokami.

- (27) Komisja zbadała, czy w okresie od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r. MET i IT miały zastosowanie w odniesieniu do trzech producentów eksportujących, dostawców przedsiębiorstw Puma o których mowa powyżej w motywach 20 i 21 i Timberland, którzy przedłożyli wniosek o MET lub IT w przedmiotowym dochodzeniu. Celem tego badania jest ustalenie, w jakim stopniu dwaj importerzy objęci postępowaniem są uprawnieni do otrzymania zwrotu uiszczonych cła antydumpingowego w związku z cłami antydumpingowymi uiszczonymi w odniesieniu do przywozu pochodzącego od tych dostawców.
- (28) Jeżeli badanie wykaże, że chińskim i wietnamskim producentom eksportującym, których wywóz objęty był cłem antydumpingowym uiszczonym przez jednego z dwóch importerów objętych postępowaniem, należało przyznać MET lub IT, takiemu producentowi eksportującemu należałoby przyznać indywidualną stawkę celną, a zwrot cła byłby ograniczony do kwoty odpowiadającej różnicy między zapłaconą stawką celną a indywidualną stawką celną, tj. w przypadku Chin, różnicą między stawką wynoszącą 16,5 %, a cłem nałożonym na jedyne przedsiębiorstwo eksportujące objęte próbą, któremu przyznano MET, tj. przedsiębiorstwo Golden Step, w wysokości 9,7 %; w przypadku Wietnamu, byłaby to różnica między stawką wynoszącą 10 % oraz indywidualną stawką celną obliczoną dla producenta eksportującego, jeżeli taki istnieje.
- (29) I odwrotnie, jeżeli analiza takich wniosków o MET i IT wykaże, że należy je odrzucić, przyznanie prawa do zwrotu cła antydumpingowych nie będzie możliwe.
- (30) Jak wyjaśniono w motywie 12, Trybunał Sprawiedliwości unieważnił sporne rozporządzenie oraz rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1294/2009 w odniesieniu do wywozu niektórych rodzajów obuwia wyprodukowanych przez niektórych chińskich i wietnamskich producentów eksportujących („producenci eksportujący objęci postępowaniem”) w zakresie, w jakim Komisja nie zbadała wniosków o MET lub IT przedłożonych przez producentów eksportujących objętych postępowaniem.
- (31) Z tego względu Komisja zbadała wnioski o MET i IT złożone przez producentów eksportujących objętych postępowaniem w celu ustalenia stawki celnej mającej zastosowanie do ich wywozu. W badaniu wykazano, że przedstawione informacje były niewystarczające, aby wykazać, że producenci eksportujący objęci postępowaniem działali w warunkach gospodarki rynkowej lub że kwalifikowali się oni do objęcia indywidualnym traktowaniem (zob. motyw 32 i następne w celu zapoznania się ze szczegółowymi wyjaśnieniami).

1. Ocena wniosków o MET

- (32) Koniecznie należy zauważyć, że ciężar dowodu leży po stronie producenta składającego wniosek o MET na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy przewidziano, że wniosek złożony przez takiego producenta musi zawierać wystarczające dowody, jak określono w tym przepisie, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej. Instytucje UE nie są tym samym obarczone obowiązkiem udowadniania, że producent nie spełnia przesłanek przewidzianych dla korzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie zadaniem instytucji UE jest natomiast dokonanie oceny, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że spełniono kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego konieczne do przyznania producentowi MET, a zadaniem sądownictwa UE jest kontrola, czy ocena ta nie jest obciążona oczywistym błędem (pkt 32 wyroku w sprawie C-249/10 P i pkt 24 wyroku w sprawie C-247/10 P).
- (33) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, aby producent eksportujący mógł uzyskać MET, musi on spełnić wszystkie pięć kryteriów wymienionych w przedmiotowym artykule. Zatem Komisja uznała, że brak spełnienia nawet jednego z kryteriów jest podstawą odrzucenia wniosku o MET.
- (34) Żaden z producentów eksportujących objętych postępowaniem nie był w stanie wykazać, że spełnia kryterium 1 (decyzje gospodarcze). Oznacza to że, informacje dostarczone przez każdego z trzech producentów eksportujących wskazywały na fakt, że decyzje nie były podejmowane z uwzględnieniem sygnałów rynkowych odzwierciedlających podaż i popyt i bez poważnego wpływu państwa.
- (35) Co się tyczy kryterium 2 (rachunkowość), dwa przedsiębiorstwa (przedsiębiorstwo 1 i 2) nie spełniły tego kryterium. W księgach obu spółek stwierdzono niedociągnięcia i nie były one prowadzone zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości. W związku z tym niektóre koszty zostały błędnie zakwalifikowane jako składnik aktywów, a powinny zostać zaksięgowane jako koszty w okresie objętym postępowaniem (w przypadku przedsiębiorstwa 2), natomiast w innym przypadku audytorzy zauważyli, że sprawozdania finansowe nie są zgodne z regułami i zasadami rachunkowości obowiązującymi w innych państwach poza wspomnianym krajem. Przedsiębiorstwo 3 złożyło jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która została poddana niezależnemu audytowi zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości.

- (36) Co się tyczy kryterium 3 (aktywa i „przeniesienia”), żaden z trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem nie wykazał, iż nie występują zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej. Żaden z producentów eksportujących nie dostarczył pełnych informacji (np. dowodów dotyczących najmu lub dzierżawy, informacji dotyczących warunków umowy, cen i płatności lub sprawozdań z weryfikacji kapitału) w celu wykazania braku zniekształceń przeniesionych z systemu gospodarki nierynkowej.
- (37) Z powodów określonych w motywie 32, w następstwie niespełnienia kryteriów 1 i 3 przez wszystkich producentów eksportujących oraz kryterium 2 przez dwóch producentów eksportujących, kryteria 4 (prawo upadłościowe i prawo własności) i 5 (przeliczanie kursów walutowych) nie zostały ocenione.
- (38) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja uznała, że należy odmówić przyznania MET każdemu z trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem, i odpowiednio poinformowała o tym fakcie producentów eksportujących objętych postępowaniem, prosząc ich o przedstawienie uwag. Nie otrzymano uwag od żadnego z trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem.
- (39) Uznano zatem, że żaden z trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem nie spełnił wszystkich warunków określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, i w związku z tym odmówiono przyznania MET wszystkim producentom.

2. Ocena wniosków o IT

- (40) Artykuł 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian stanowi, że w przypadkach, gdy mają zastosowanie przepisy art. 2 ust. 7 lit. a) tego rozporządzenia, należy jednak ustalić indywidualne stawki celne dla eksporterów, którzy są w stanie wykazać spełnienie wszystkich kryteriów określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian.
- (41) Jak wspomniano w motywie 32, należy zauważyć, że ciężar dowodu leży po stronie producenta składającego wniosek o IT na podstawie art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian. W tym celu w art. 9 ust. 5 akapit pierwszy przewidziano, że złożony wniosek musi zostać odpowiednio uzasadniony. Instytucje UE nie są tym samym obarczone obowiązkiem udowadniania, że producent nie spełnia przesłanek przewidzianych dla korzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie, zadaniem instytucji unijnych jest ocenienie, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą są spełnione, by móc przyznać temu producentowi IT.
- (42) Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą, by otrzymać IT, eksporterzy powinni wykazać, na podstawie właściwie uzasadnionego wniosku, że spełnili wszystkie pięć kryteriów wymienionych w tym artykule.
- (43) Zatem Komisja uznała, że brak spełnienia nawet jednego z kryteriów jest podstawą odrzucenia wniosku o IT.
- (44) Te pięć kryteriów stanowi, co następuje:
- a) w przypadku przedsiębiorstw będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub spółek „joint venture” eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków;
 - b) ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane;
 - c) większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych; urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości lub należy wykazać, że spółka jest wystarczająco niezależna od interwencji państwa;
 - d) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym; oraz
 - e) interwencja państwa nie pozwala na obejście środków, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek celnych.
- (45) Wszyscy trzej producenci eksportujący objęci postępowaniem, którzy wystąpili o MET, wystąpili również z wnioskiem o przyznanie IT w przypadku nieprzyznania im MET.

- (46) Żaden z trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem nie był w stanie wykazać, że spełnia kryterium 2 (sprzedaż na eksport i ustalone swobodnie ceny). Dokładniej rzecz ujmując, w przypadku dwóch producentów eksportujących objętych postępowaniem (przedsiębiorstwo 1 i 2) w zezwoleniu na prowadzenie działalności przewidziano ograniczenie wielkości sprzedaży na poszczególnych rynkach, natomiast w przypadku trzeciego przedsiębiorstwa (przedsiębiorstwo 3) statut przewiduje ograniczenie produkcji oraz ograniczenie wielkości sprzedaży na poszczególnych rynkach. Zatem nie wykazali oni, że decyzje gospodarcze, takie jak wielkość wywozu były ustalane swobodnie i podejmowane w odpowiedzi na sygnały rynkowe odzwierciedlające podaż i popyt.
- (47) W odniesieniu do kryterium 3 (Przedsiębiorstwo – kluczowe stanowiska kierownicze i udziały – wystarczająco niezależne od interwencji państwa) przedsiębiorstwo 1 nie było w stanie wykazać, że uiszcza opłatę za użytkowanie gruntów, natomiast z informacji zamieszczonych w sprawozdaniu finansowym wynikało, że było ono zwolnione z takich płatności przez pewien okres. Przedsiębiorstwo 2 dostarczyło sprzeczne informacje, a dane dotyczące wkładu udziałowca w odniesieniu do fabryki, infrastruktury i gruntów były niejasne. Wreszcie przedsiębiorstwo 3 nie przedstawiło żadnych dowodów w zakresie posiadania umowy o najem działki gruntu ani informacji o cenach i warunkach płatności i samych płatnościach. Ponadto odnośnie do wszystkich trzech przedsiębiorstw ustalono, że istnieją ograniczenia w zakresie ich działalności. W związku z tym żaden z trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem nie wykazał, że jest on wystarczająco niezależny od ingerencji państwa.
- (48) Zatem żaden z trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem nie spełnił wszystkich warunków określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian i Komisja poinformowała odpowiednio o tym fakcie producentów eksportujących objętych postępowaniem, zwracając się do nich z prośbą o zgłoszenie uwag. Nie otrzymano uwag od żadnego z trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem i w konsekwencji odmówiono przyznania IT im wszystkim.
- (49) Rezydualne cło antydumpingowe mające zastosowanie do Chin powinno zatem zostać nałożone w odniesieniu do wywozu dokonanego przez General Footwear Ltd, a cło rezydualne mające zastosowanie do Wietnamu powinno zostać nałożone na wywóz dokonany przez Diamond Vietnam Co Ltd oraz Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd („Ty Hung Co Ltd”) na okres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006. Wspomniane rozporządzenie obowiązywało początkowo w okresie od dnia 7 października 2006 r. do dnia 7 października 2008 r. W następstwie wszczęcia przeglądu wygaśnięcia przedłużono ten okres od dnia 30 grudnia 2009 r. do dnia 31 marca 2011 r. Niezgodność z prawem wskazana w wyrokach polega na braku określenia przez instytucje UE, czy produkty wyprodukowane przez producentów eksportujących objętych postępowaniem powinny być objęte cłem rezydualnym czy indywidualną stawką celną. W oparciu o niezgodność z prawem wskazaną przez Trybunał nie istnieje żadna podstawa prawna do całkowitego wyłączenia produktów produkowanych przez producentów eksportujących objętych postępowaniem z obowiązku płacenia jakiegokolwiek cła antydumpingowego. W ramach nowego aktu eliminującego niezgodność z prawem wskazaną przez Trybunał należy zatem dokonać ponownej oceny wyłączanie stosowanej stawki cła antydumpingowego, a nie samych środków.
- (50) Ponieważ uznano, że w stosunku do producentów eksportujących objętych postępowaniem cło rezydualne należy nałożyć ponownie w stawce o tej samej wysokości, w jakiej pierwotnie nałożono je na mocy spornego rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1294/2009, wprowadzenie zmian w rozporządzeniu (WE) nr 388/2008 nie jest konieczne. Rozporządzenie to nadal obowiązuje.

C. UJAWNIEŃ

- (51) Poinformowano producentów eksportujących objętych postępowaniem i wszystkie strony, które przedstawiły uwagi, o najważniejszych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić ponowne nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych na przywóz dokonywany przez czternastu producentów eksportujących objętych postępowaniem. Wyznaczono również termin, w którym strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji.

D. UWAGI OD ZAINTERESOWANYCH STRON PO UJAWNIENIU USTALEŃ

- (52) Powyższe ustalenia i wnioski zostały przekazane zainteresowanym stronom, którym wyznaczono termin na przedstawienie uwag. Zgłosiły się i przedstawiły uwagi następujące zainteresowane strony: FESI⁽²⁰⁾, a także Wolverine Europe BV, Wolverine Europe Limited i Damco Netherlands BV⁽²¹⁾ oraz Skechers.

Domniemane nieprawidłowości proceduralne

- (53) FESI stwierdziła, że w ramach aktualnych środków wykonania odnotowano szereg błędów proceduralnych. Federacja zwróciła uwagę na fakt, że wnioski o MET trzech chińskich i wietnamskich producentów eksportujących objętych postępowaniem zostały przeanalizowane i ujawnione jeszcze przed wydaniem wyroku przez

Trybunał Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 C&J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE, tj. w dniu 3 grudnia 2015 r. Federacja wspomniała również o tym, że Komisja miała zamiar ponownie nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz obuwia w wysokości odpowiednio 16,5 % i 10 %. Oceny te można zatem uznać za przeprowadzone bez podstaw prawnych i uprzedzające spodziewane orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości. W podsumowaniu FESI utrzymywała, że Komisja naruszyła podstawowe ramy prawne UE, a zatem nadużyła władzy.

- (54) Komisja nie zgadza się z powyższymi wnioskami, gdyż jej działanie miało jedynie na celu przygotowanie wykonania ewentualnego przyszłego wyroku. Takie przygotowanie było wskazane dla zapewnienia dobrej administracji z następujących powodów. Po pierwsze, bezsporne jest, że Komisja powinna była rozpatrzyć wnioski o MET/IT. W owym czasie jedyną kwestią do rozstrzygnięcia w toczących się postępowaniach przed Trybunałem było to, czy importer niepowiązany, taki jak Puma i Timberland, może się powoływać na wspomnianą niezgodność z prawem. Na skutek tego wyboru między dwiema możliwościami „tak” i „nie” Komisja mogła wyjątkowo przygotować się na wypadek negatywnego wyroku w tej sprawie. Po drugie, sprawne wykonanie było niezbędne w celu umożliwienia krajowym organom celnym szybkiego rozpatrzenia nierozstrzygniętych wniosków o zwrot oraz zagwarantowania wszystkim podmiotom pewności prawa. Jakikolwiek wpływ na wyrok Trybunału był wykluczony, gdyż wyrok ten dotyczył innego przedmiotu (a mianowicie tego, czy importerzy mogą powoływać się na przysługujące producentom eksportującym prawo do oceny ich wniosków o MET/IT).
- (55) W związku z tym wszelkie zarzuty dotyczące nieprawidłowości proceduralnych zostały odrzucone.

Podstawa prawna wznowienia postępowania antydumpingowego

- (56) FESI stwierdziła, że brak było podstawy prawnej do aktualnego wykonania. W szczególności FESI stwierdziła, że art. 266 TFUE nie ma zastosowania, jako że ostateczne środki na przywóz obuwia wygasły w dniu 31 marca 2011 r. i że w związku z tym nie zachodzą dalsze skutki wynikające z niezgodności z prawem tych środków. FESI argumentowała, że art. 266 TFUE nie ma na celu korygowania z mocą wsteczną niezgodności z prawem wygasłych środków. Na korzyść tego argumentu przemawiają jakoby również art. 263 i art. 265 TFUE, które ustalają terminy wnoszenia skarg przeciw nielegalnym działaniom i zaniechaniu działania ze strony instytucji UE. FESI stwierdziła ponadto, że obecne podejście nie ma żadnych precedensów oraz że Komisja nie przedstawiła żadnego uzasadnienia ani wcześniejszego orzecznictwa na poparcie jej wykładni art. 266 TFUE.
- (57) FESI utrzymywała również, że w tym przypadku dochodzenie nie może zostać podjęte dokładnie na tym etapie, na którym wystąpiła niezgodność z prawem na podstawie art. 266 TFUE, ponieważ Trybunał nie ograniczył się do stwierdzenia braku uzasadnienia, lecz niezgodność z prawem dotyczyła głównych przepisów prawnych rozporządzenia podstawowego mających wpływ na całość oceny dumpingu dotyczącego producentów eksportujących objętych postępowaniem.
- (58) FESI stwierdziła też, że korygowanie z mocą wsteczną wygasłych środków narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań. FESI utrzymywała, że po pierwsze strony uzyskały pewność, że środki te wygasły z dniem 31 marca 2011 r. i że ze względu na czas, jaki upłynął od czasu pierwotnego dochodzenia, strony mogły mieć uzasadnione oczekiwania, że pierwotne dochodzenie nie zostanie ani wznowione ani ponownie otwarte. Po drugie, sam fakt, że podczas pierwotnego dochodzenia nie zbadano wniosków o MET w terminie 3 miesięcy, dawał wietnamskim i chińskim producentom eksportującym pewność prawną, że ich wnioski o MET nie będą ponownie weryfikowane. Podsumowując, strony utrzymywały, że ze względu na długie terminy wznowienie dochodzenia naruszyło ogólną zasadę przedawnienia mającą zastosowanie we wszystkich kontekstach prawnych.
- (59) FESI stwierdziła też, że ani art. 266 TFUE, ani rozporządzenie podstawowe nie pozwalają na ponowne nałożenie z mocą wsteczną ostatecznego cła antydumpingowego w wysokości odpowiednio 10 % i 16,5 % na przywóz dokonywany przez wietnamskich producentów eksportujących objętych postępowaniem.
- (60) Jeżeli chodzi o uwagę, że odnośne środki wygasły w dniu 31 marca 2011 r., Komisja nie dostrzega, dlaczego wygaśnięcie środka miałoby jakiegokolwiek znaczenie dla Komisji w odniesieniu do możliwości przyjęcia nowego aktu, by zastąpić akt unieważniony w wyniku wyroku stwierdzającego nieważność pierwotnego aktu. Zgodnie z orzecznictwem, o którym mowa w motywie (15) powyżej, postępowanie administracyjne powinno być wznowione w punkcie, w którym wystąpiła niezgodność z prawem.

- (61) Postępowania antydumpingowe pozostają zatem nadal otwarte na skutek stwierdzenia nieważności aktu kończącego postępowania. Komisja ma obowiązek zakończenia tych postępowań; w art. 9 rozporządzenia podstawowego przewidziano, że dochodzenie należy zakończyć aktem wydanym przez Komisję.
- (62) W odniesieniu do uwagi dotyczącej działania prawa wstecz opartej na art. 10 rozporządzenia podstawowego i art. 10 Porozumienia antydumpingowego WTO (WTO ADA) w art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, którego treść jest odzwierciedleniem treści art. 10 ust. 1 WTO ADA, określono, że środki tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie do produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu po wejściu w życie decyzji podjętej na mocy odpowiednio art. 7 ust. 1 lub art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W omawianym przypadku odnośnie cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie do produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu po wejściu w życie rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i spornego rozporządzenia (w sprawie ceł ostatecznych) przyjętych na podstawie odpowiednio art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Moc wsteczna w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego odnosi się jednak wyłącznie do sytuacji, w której towary zostały wprowadzone do swobodnego obrotu przed wprowadzeniem środków, jak wynika z samego brzmienia tego przepisu, a także z wyjątku określonego w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (63) Komisja zauważa również, że w niniejszym przypadku nie występuje działanie prawa wstecz ani naruszenie zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań.
- (64) Jeśli chodzi o działanie prawa wstecz, w orzecznictwie Trybunału przy ocenie, czy środki są stosowane z mocą wsteczną, istnieje rozróżnienie między zastosowaniem nowej zasady do sytuacji, która stała się ostateczna (zwanej także istniejącą lub ostatecznie ukształtowaną sytuacją prawną) ⁽²²⁾, oraz do sytuacji, która rozpoczęła się przed wejściem w życie nowej zasady, ale która nie jest jeszcze ostateczna (zwanej także sytuacją tymczasową) ⁽²³⁾.
- (65) W omawianym przypadku sytuacja związana z przywozem produktów objętych postępowaniem, która miała miejsce w trakcie okresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006, nie stała się jeszcze ostateczna, ponieważ w wyniku stwierdzenia nieważności spornego rozporządzenia, cło antydumpingowe mające zastosowanie do tych produktów nie zostało jeszcze ostatecznie ustalone. Jednocześnie importerzy obuwia zostali uprzedzeni, że cło takie może zostać nałożone poprzez publikację zawiadomienia o wszczęciu postępowania ⁽²⁴⁾ i rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Zgodnie z obowiązującym orzecznictwem sądów Unii podmioty gospodarcze nie mogą mieć uzasadnionych oczekiwań aż do przyjęcia przez instytucje aktu kończącego procedurę administracyjną, który staje się aktem ostatecznym ⁽²⁵⁾.
- (66) W niniejszym rozporządzeniu ustala się natychmiastowe zastosowanie w odniesieniu do przyszłych skutków trwającej obecnie sytuacji: cła na przywóz obuwia zostały pobrane przez krajowe organy celne. Na skutek wniosków o zwrot, których nie rozpatrzono jeszcze w sposób ostateczny, stanowią one trwającą sytuację. W niniejszym rozporządzeniu określa się stawkę celną mającą zastosowanie do tych przywozów, a zatem reguluje ono przyszłe skutki trwającej obecnie sytuacji.
- (67) Nawet gdyby doszło do działania prawa wstecz w rozumieniu prawa unijnego, co nie ma miejsca w tym przypadku, takie działanie prawa wstecz byłoby w każdym razie uzasadnione z następujących względów:
- (68) Przepisy prawa materialnego Unii można zastosować do sytuacji zaistniałych przed ich wejściem w życie w stopniu, w jakim z ich treści, celów lub systematyki wyraźnie wynika, że należy im przypisać taki skutek ⁽²⁶⁾. W szczególności w sprawie C-337/88 *Società agricola fattoria alimantare (SAFA)* ⁽²⁷⁾ stwierdzono, że: *[C]hociaż zasada pewności prawa z reguły wyklucza, by środek wspólnotowy wszedł w życie w pewnym momencie poprzedzającym jego publikację, to w wyjątkowych przypadkach może być inaczej, jeżeli wymaga tego cel, jaki ma być osiągnięty, i jeżeli odbywa się to z należyтым poszanowaniem uzasadnionego oczekiwania zainteresowanych osób.*
- (69) W omawianym przypadku celem jest zgodność z obowiązkiem Komisji wynikającym z art. 266 TFUE. Ponieważ w wyrokach o których mowa w motywie 12 powyżej Trybunał ustalił jedynie niezgodność z prawem w odniesieniu do określenia stawki celnej mającej zastosowanie, a nie w odniesieniu do samego nałożenia środków (tj. ustalenia dumpingu, szkody i interesu UE), producenci eksportujący objęci postępowaniem nie powinni byli mieć uzasadnionych oczekiwań, że nie zostaną nałożone żadne ostateczne środki antydumpingowe. W związku z tym nałożenie tych środków, nawet gdyby działało z mocą wsteczną, co nie miało miejsca, nie może zostać uznane za naruszające uzasadnione oczekiwanie.

- (70) Ponadto, jeżeli chodzi o ochronę pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań, należy po pierwsze zauważyć, że zgodnie z orzecznictwem importerzy nie mogą występować o ochronę pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań w przypadku, gdy zostali powiadomieni o zmianie mającej nastąpić w polityce handlowej UE ⁽²⁸⁾. W omawianym przypadku importerów powiadomiono o istnieniu ryzyka, że produkty produkowane przez producentów eksportujących objętych postępowaniem mogą zostać objęte cłem antydumpingowym, przez publikację w Dzienniku Urzędowym zawiadomienia o wszczęciu postępowania oraz rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, które nadal stanowią część porządku prawnego UE. Producenci eksportujący objęci postępowaniem nie mogli w związku z tym powoływać się na zasadę pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań.
- (71) Wręcz przeciwnie, podmioty gospodarcze miały w chwili przywozu obuwia z ChRL i Wietnamu pełną świadomość, że przywozy te są objęte cłem. Wzięły one to cło pod uwagę przy ustalaniu ceny sprzedaży i ocenie ryzyka gospodarczego. W związku z tym nie nabyły one pewności prawa ani uzasadnionych oczekiwań, że przywozy te są zwolnione z cła, a cła przerzucały zazwyczaj na swoich klientów. Dlatego też w interesie Unii jest obecnie określenie mającej zastosowanie stawki celnej, a nie przysporzenie importerom objętym postępowaniem nieoczekiwanego zysku, który mógłby ich wzbogacić bez uzasadnionej przyczyny.
- (72) Nie ma więc miejsca ani naruszenie zasad przedawnienia, pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań, ani przepisów rozporządzenia podstawowego i WTO ADA.
- (73) W odniesieniu do uwagi związanej z tym, że rozstrzygnięcie w sprawie MET musiało zostać zakończone w ciągu trzech miesięcy od wszczęcia postępowania, należy przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem art. 2 ust. 7 lit. c) akapit drugi rozporządzenia podstawowego nie zawiera żadnego wskazania odnoszącego się do konsekwencji niedotrzymania przez Komisję terminu trzech miesięcy. W związku z tym Sąd uważa, że podjęcie decyzji dotyczącej MET na późniejszym etapie nie ma wpływu na ważność rozporządzenia wprowadzającego środki ostateczne, dopóki wnioskodawcy nie wykazali, że gdyby Komisja nie przekroczyła terminu trzech miesięcy, Rada mogłaby przyjąć inne rozporządzenie, bardziej korzystne dla ich interesów niż sporne rozporządzenie ⁽²⁹⁾. Sąd uznał ponadto, że instytucje mogą zmieniać ocenę w sprawie MET do momentu przyjęcia środków ostatecznych ⁽³⁰⁾.
- (74) Wyroki w sprawach Brosmann i Aokang, o których mowa w motywie 6 powyżej, nie wpłynęły na zmianę wyżej wspomnianego orzecznictwa. W wyrokach w sprawach Brosmann i Aokang Sąd powołuje się na obowiązek Komisji, zgodnie z którym musi ona przeprowadzić ocenę w ciągu trzech miesięcy w celu wykazania, że obowiązek tej oceny istnieje niezależnie od tego, czy Komisja stosuje metodę kontroli wyrwykowej, czy nie. Sąd sam nie orzeka w kwestii dotyczącej tego, jakie konsekwencje prawne ma zakończenie oceny w sprawie MET przez Komisję na późniejszym etapie dochodzenia. Sąd stwierdza jedynie, że instytucje nie mogły całkowicie ignorować wniosków o MET, ale musiały dokonać ich oceny najpóźniej w momencie wprowadzania środków ostatecznych. Wyroki te potwierdzają orzecznictwo cytowane w poprzednim motywie.
- (75) W omawianym przypadku producenci eksportujący objęci postępowaniem nie wykazali, że gdyby Komisja przeprowadziła ocenę w sprawie MET w ciągu trzech miesięcy od wszczęcia postępowania antydumpingowego w 2005 r., Rada mogłaby przyjąć inne rozporządzenie, bardziej korzystne dla ich interesów niż sporne rozporządzenie. Zarzut dotyczący przedawnienia oceny wniosków o MET zostaje zatem odrzucony.
- (76) Powołując się na wyrok Sądu w sprawie T-2/95, IPS przeciwko Radzie, FESI wskazała, że istnieje formalna różnica między „dochodzeniem” a „postępowaniem” i że raz zakończone postępowanie, jak w niniejszej sprawie, nie może już zostać wznowione.
- (77) Komisja nie dostrzega istotnej różnicy pomiędzy pojęciami „dochodzenie” i „postępowanie” w kontekście wykonania przywołanych wyroków. Wyroki te dotyczą nieprawidłowości w odniesieniu do konkretnego dochodzenia w ramach postępowania, którą Komisja jest zobowiązana usunąć, jak wyjaśniono w motywach 23–31 powyżej. W każdym razie wyrok w sprawie T-2/95 należy interpretować w świetle wyroku w postępowaniu odwoławczym w tej sprawie.
- (78) FESI twierdziła również, że art. 266 TFUE nie zezwala na częściowe wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości i w tym konkretnym przypadku – na przeniesienie ciężaru dowodu. Zatem FESI utrzymywała, że Komisja popełniła błąd, oceniając jedynie wnioski o MET/IT złożone przez producentów eksportujących będących

dostawcami importerów, którzy złożyli wnioski o zwrot należności. FESI oparła swój zarzut na założeniu, że wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 C&J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE wywiera skutki *erga omnes* i że nie można wykluczyć, że wyniki bieżącej oceny wniosków o MET/IT mają również wpływ na cło rezydualne mające zastosowanie do wszystkich chińskich i wietnamskich producentów eksportujących. W związku z tym FESI uznała, że Komisja powinna była dokonać oceny wszystkich wniosków o MET/IT, które zostały przedstawione w trakcie pierwotnego dochodzenia.

- (79) Ponadto FESI zanegowała stwierdzenie, że ciężar dowodu spoczywa na producencie wnioskującym o MET/IT, i argumentowała, że producenci wywiązali się z obowiązku w zakresie ciężaru dowodu w 2005 r. przez przedłożenie wniosków o MET/IT w trakcie pierwotnego dochodzenia. FESI nie zgodziła się także z tym, że wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 C&J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE może zostać wykonany jedynie poprzez ocenę wniosków o MET/IT złożonych przez producentów eksportujących nieobjętych próbą, ponieważ Trybunał nie stwierdził wyraźnie, że unieważnienie jest faktycznie ograniczone do tego aspektu.
- (80) Komisja uważa, że wykonanie wyroku jest konieczne jedynie w odniesieniu do tych producentów eksportujących, w przypadku których nie wszystkie transakcje przywózowe stały się ostateczne. Po upływie trzyletniego terminu przedawnienia przewidzianego w art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego przedmiotowe cło faktycznie stało się ostateczne, co potwierdzono w wyrokach. Wyklucza się jakikolwiek wpływ na cło rezydualne, ponieważ wniosek o MET/IT dla przedsiębiorstw objętych próbą został oceniony, a fakt przyznania MET/IT jednemu z przedsiębiorstw nieobjętych próbą nie wpływa na stawkę cła rezydualnego.
- (81) Ciężar dowodu nie ogranicza się do złożenia wniosku. Dotyczy on treści wniosku, w którym należy wykazać, że wszystkie warunki MET/IT zostały spełnione.
- (82) Jedyna niezgodność z prawem wskazana w wyrokach polega na braku oceny wniosków o MET/IT. W związku z powyższym roszczenia te zostają oddalone.

Podstawa prawna ponownego nałożenia ceł

- (83) FESI stwierdziła, że Komisja nie powinna była stosować dwóch różnych systemów prawnych, tj. rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem zmian w odniesieniu do oceny wniosków o IT producentów eksportujących, z jednej strony ⁽³¹⁾, oraz obowiązującego rozporządzenia podstawowego, z drugiej strony ⁽³²⁾, które uwzględniło zmiany wprowadzone rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1168/2012 ⁽³³⁾ wprowadzającym procedurę komitetową w dziedzinie, między innymi, ochrony handlu i w związku z tym delegującym podejmowanie decyzji na Komisję.
- (84) FESI podkreśliła również, że art. 266 TFUE nie przewiduje nakładania ceł antydumpingowych z mocą wsteczną, co potwierdzałby również wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-459/98P IPS przeciwko Radzie oraz rozporządzenie Rady (WE) 1515/2001 ⁽³⁴⁾. Zdaniem FESI Komisja nie podała żadnego uzasadnienia dla odejścia od zasady niedziałania prawa wstecz i w związku z tym naruszyła zasadę uzasadnionych oczekiwań.
- (85) FESI twierdziła również, że ponowne wprowadzenie ostatecznych środków antydumpingowych na przywóz dokonywany przez chińskich i wietnamskich producentów eksportujących, których dotyczą aktualne środki wykonania, stanowi (i) przejaw dyskryminacji importerów objętych obecnymi środkami wykonania względem importerów, których dotyczyło wykonanie wyroków w sprawach Brosmann i Aokang, o których mowa w motywie 6 powyżej i którym zwrócono cła zapłacone od przywozu obuwia pochodzącego od pięciu producentów eksportujących, których dotyczyły wspomniane wyroki, oraz (ii) przejaw dyskryminacji producentów eksportujących, których dotyczą obecne środki wykonania, względem pięciu producentów eksportujących, których dotyczyły wyroki w sprawach Brosmann i Aokang, na których nie nałożono żadnego cła w następstwie decyzji wykonawczej 2014/149/UE.
- (86) Stwierdzono, że dyskryminacja ta wynika z braku jednolitej interpretacji i stosowania prawa UE, co narusza podstawowe prawo do skutecznej ochrony sądowej.
- (87) W odniesieniu do rzekomego stosowania różnych systemów prawnych Komisja uważa, że wynika to z różnic w przepisach przejściowych zawartych w trzech rozporządzeniach zmieniających rozporządzenie podstawowe.

- (88) Po pierwsze, art. 2 rozporządzenia UE nr 765/2012 (tzw. „zmiana dotycząca Fasteners” w sprawie IT) stanowi, że rozporządzenie to „stosuje się do wszystkich dochodzeń wszczętych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia”. Ponieważ obecne dochodzenie zostało wszczęte przed tą datą, zmiany wprowadzone tym rozporządzeniem do rozporządzenia podstawowego nie mają zastosowania w niniejszym przypadku.
- (89) Po drugie, art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1168/2012 (tzw. „zmiana dotycząca Brosmanna” dotycząca MET) stanowi, że rozporządzenie to „stosuje się do wszystkich nowych dochodzeń oraz do wszystkich dochodzeń będących w toku w dniu 15 grudnia 2012 r.”. Gdyby zatem Komisja przyjęła restrykcyjne podejście, ocena wniosków o MET złożonych przez przedsiębiorstwa nieobjęte próbą nie byłaby już nawet konieczna, gdyż utraciły one prawo do oceny MET dnia 15 grudnia 2012 r. Komisja uważa jednak, że takie traktowanie byłoby trudne do pogodzenia z obowiązkiem wykonania wyroków. Rozporządzenie (UE) nr 1168/2012 również nie wydaje się wprowadzać całkowitego zakazu oceny nieobjętych próbą wniosków o MET, ponieważ dopuszcza ono takie badanie w przypadku indywidualnego traktowania. To odstępstwo to może być analogicznie zastosowane w niniejszej sprawie. W przeciwnym razie Komisja uważa, że wynik zastosowania rozporządzenia (UE) nr 1168/2012 do niniejszego przypadku prowadziłyby do takiego samego rezultatu, a wszystkie wnioski o MET zostałyby automatycznie odrzucone, bez potrzeby przeprowadzania oceny.
- (90) Po trzecie, w odniesieniu do procedury komitetowej, art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014⁽³⁵⁾ przewiduje, że Rada zachowuje uprawnienia w zakresie aktów, jeżeli Komisja przyjęła akt, wszczęto konsultacje lub Komisja przyjęła wniosek. W niniejszym przypadku nie podjęto żadnych tego rodzaju działań w odniesieniu do wykonania wyroku przed wejściem w życie rozporządzenia (UE) nr 37/2014.
- (91) W odniesieniu do nałożenia z mocą wsteczną ostatecznych ceł antydumpingowych, zob. rozważania przedstawione powyżej w motywach 64–72, gdzie zarzuty te zostały już szeroko omówione.
- (92) Odnośnie do zarzutu dyskryminacji Komisja zauważa, że producenci eksportujący i niektórzy importerzy, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, korzystają z ochrony sądowej w sądach Unii przeciw niniejszemu rozporządzeniu. Inni importerzy korzystają natomiast z takiej ochrony za pośrednictwem sądów krajowych, które sądzą według ogólnego prawa unijnego.
- (93) Zarzut dyskryminacji jest równie bezzasadny. Importerzy, którzy dokonywali przywozu towarów wyprodukowanych przez przedsiębiorstwo Brosmann i pozostałych czterech producentów eksportujących, są w innej sytuacji faktycznej i prawnej, ponieważ ich producenci eksportujący postanowili zaskarżyć sporne rozporządzenie i otrzymali zwrot swoich ceł, tak więc byli oni chronieni na podstawie art. 221 ust. 3 Wspólnotowego kodeksu celnego. Inni nie wnieśli takiego pozwu ani nie uzyskali zwrotu. Komisja rozpoczęła przygotowywanie wykonania w odniesieniu do chińskich i wietnamskich producentów eksportujących na potrzeby przedsiębiorstw Clark, Puma i Timberland. Wszyscy inni producenci eksportujący z ChRL i z Wietnamu nieobjęci próbą oraz ich importerzy będą traktowani w ten sam sposób na późniejszym etapie zgodnie z procedurą określoną w niniejszym rozporządzeniu.
- (94) FESI stwierdziła również, że art. 14 rozporządzenia podstawowego nie może stanowić podstawy prawnej do ingerowania w stosowanie art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego, oraz że art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego jest niezależny od wszelkich decyzji podjętych na mocy rozporządzenia podstawowego bądź zobowiązań Komisji wynikających z art. 266 TFUE.
- (95) W tym kontekście FESI stwierdziła, iż stosowanie art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego należy do wyłącznej kompetencji krajowych organów celnych. Na mocy tego artykułu organy te są zobowiązane do zwrotu zapłaconych należności celnych, które nie były prawnie należne. FESI argumentowała również, że art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego nie może podlegać art. 14 rozporządzenia podstawowego lub być drugorzędny w stosunku do niego, gdyż oba akty stanowią prawo wtórne i żaden z nich nie jest nadrzędny w stosunku do drugiego. Ponadto zakres art. 14 rozporządzenia podstawowego obejmuje szczególnie przepisy, które dotyczą dochodzeń i procedur prowadzonych na mocy rozporządzenia podstawowego, i nie ma zastosowania do innych instrumentów prawnych, takich jak Wspólnotowy kodeks celny.
- (96) Komisja zauważa, że Wspólnotowy kodeks celny nie ma automatycznie zastosowania do nakładania ceł antydumpingowych, a jedynie poprzez odniesienie w rozporządzeniu nakładającym cła antydumpingowe. Zgodnie z art. 14 rozporządzenia podstawowego, Komisja może podjąć decyzję o niestosowaniu niektórych przepisów

tego kodeksu i w zamian stworzyć specjalne zasady. Ponieważ Wspólnotowy kodeks celny ma zastosowanie jedynie na podstawie odesłania w rozporządzeniach wykonawczych Rady i Komisji, nie ma on – w porównaniu z art. 14 rozporządzenia podstawowego – tej samej rangi w hierarchii norm, ale jest mu podporządkowany i może zostać uznany za niemający zastosowania lub mający zastosowanie w inny sposób. Argument ten został zatem również odrzucony.

Odpowiednie uzasadnienie przyczyn

- (97) FESI stwierdziła również, że Komisja, z naruszeniem art. 296 TFUE, nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia przyczyn ani nie wskazała podstawy prawnej, w oparciu o którą ponownie nałożono cła z mocą wsteczną i w związku z tym importerom objętym aktualnymi środkami wykonania odmówiono zwrotu ceł.
- (98) Rzekomy brak odpowiedniego uzasadnienia dotyczył w szczególności następujących kwestii: (i) braku podstawy prawnej umożliwiającej Komisji częściowe wykonanie wyroków poprzez wyłączenie przeprowadzenie oceny wniosków o MET/IT tylko tych producentów eksportujących, w przypadku których wnioski o zwrot zostały przedłożone przez importerów; (ii) braku podstawy prawnej do ponownego otwarcia dochodzenia oraz ponownej oceny wniosków o MET/IT trzech chińskich i wietnamskich producentów eksportujących objętych postępowaniem, po wygaśnięciu środków w marcu 2011 r.; (iii) braku podstawy prawnej do nakazania unijnym organom celnym niewypłacania zwrotu ceł antydumpingowych będących przedmiotem postępowania sądowego; (iv) braku podstawy prawnej do zastosowania odstępstwa od zasady niedziałania prawa wstecz; (v) braku wyjaśnień dotyczących zastosowania właściwego instrumentu prawnego w odniesieniu do oceny wniosków o MET i IT oraz propozycji ponownego nałożenia ceł antydumpingowych; (vi) braku odpowiedzi na argumenty prawne przedstawione przez te zainteresowane strony po ujawnieniu przez Komisję ustaleń dotyczących oceny wniosków o MET chińskich i wietnamskich producentów eksportujących z dnia 15 grudnia 2015 r., oraz odpowiednio 6 i 16 czerwca 2016 r.
- (99) Jeśli chodzi o częściowe wykonanie wyroków, czy i w jakim zakresie instytucje muszą wykonywać wyrok, zależy od treści danego wyroku. W szczególności rozstrzygnięcie kwestii, czy możliwe jest potwierdzenie nałożenia ceł na przywóz, który nastąpił przed wydaniem wyroku, zależy od tego, czy niezgodność z prawem wskazana w wyroku dotyczy ustalenia dumpingu wyrządzającego szkodę jako takiego, czy też tylko obliczenia dokładnej stawki celnej. W tej ostatniej sytuacji, która może mieć miejsce w niniejszym przypadku, brak jest uzasadnienia dla zwrotu wszystkich ceł. Zamiast tego wystarczy określić właściwą stawkę celną oraz dokonać zwrotu ewentualnej różnicy (zwiększenie stawki celnej byłoby natomiast niemożliwe, gdyż kwota będąca zwiększeniem stanowiłaby nałożenie cła z mocą wsteczną).
- (100) Dotychczasowe unieważnienia, na które powołują się zainteresowane strony, dotyczyły stwierdzenia dumpingu, szkody i interesu Unii (czy to w odniesieniu do ustalenia faktów, w odniesieniu do oceny faktów, czy w odniesieniu do prawa do obrony).
- (101) Unieważnienia te były częściowe lub całkowite.
- (102) Sądy Unii stosują technikę częściowego unieważnienia, jeżeli na podstawie faktów wynikających z akt sprawy są one w stanie same stwierdzić, że instytucje powinny były przyznać pewną korektę lub powinny były zastosować inną metodę w odniesieniu do określonego obliczenia, co doprowadziłoby do nałożenia niższego cła (ale nie poddały w wątpliwość stwierdzenia dumpingu, szkody i interesu Unii). Cło (niższe) nadal obowiązuje zarówno w okresie poprzedzającym unieważnienie, jak i w okresie po unieważnieniu⁽³⁶⁾. W celu dostosowania się do wyroku instytucje dokonują nowego obliczenia cła i zmieniają odpowiednio rozporządzenie nakładające cło w odniesieniu do przeszłości oraz przyszłości. Zobowiązują ponadto krajowe organy celne do zwrotu różnicy, w przypadku gdy wnioski o zwrot zostały złożone w stosownym terminie⁽³⁷⁾.
- (103) Sądy Unii dokonują całkowitego unieważnienia, jeżeli na podstawie faktów wynikających z akt sprawy nie są one w stanie same stwierdzić, czy instytucje słusznie czy niesłusznie założyły istnienie dumpingu, szkody i interesu Unii, ponieważ instytucje musiały przeprowadzić ponownie część swojego dochodzenia. Ponieważ sądy Unii nie są kompetentne do przeprowadzania dochodzenia zamiast Komisji, całkowicie unieważniły rozporządzenia nakładające cła ostateczne. W rezultacie istnienie trzech przesłanek koniecznych do wprowadzenia środków instytucje stwierdziły w sposób prawomocny dopiero po wyroku unieważniającym cła. Nałożenie ceł ostatecznych na przywozy, które miały miejsce przed prawomocnym stwierdzeniem dumpingu, szkody i interesu Unii, jest zabronione zarówno na podstawie rozporządzenia podstawowego, jak i WTO ADA. Aktami przyjętymi przez instytucje w celu zamknięcia tych postępowań nałożono zatem cła ostateczne tylko w odniesieniu do przyszłości⁽³⁸⁾.

- (104) Niniejsza sprawa jest odmienna od wcześniejszych (częściowych lub całkowitych) unieważnień o tyle, że nie dotyczy ona samego istnienia dumpingu, szkody i interesu Unii, lecz jedynie wyboru właściwej stawki celnej. Sporną kwestią jest zatem nie sama zasada nałożenia cła, lecz jedynie jego dokładna kwota (inaczej mówiąc: metoda nałożenia) cła. Ewentualne dostosowanie może zaś nastąpić jedynie w dół.
- (105) W przeciwieństwie do przypadków częściowego unieważnienia w przeszłości, omówionych powyżej w motywie 103, Trybunał nie był w stanie zdecydować, czy należało przyznać nową (obniżoną) stawkę celną, gdyż ta decyzja wymaga najpierw oceny wniosku o MET. Zadanie oceny wniosku o MET/IT należy zaś do prerogatyw Komisji. Dlatego też Trybunał nie może przeprowadzić tej części dochodzenia zamiast Komisji, gdyż wyszedłby poza zakres swoich kompetencji.
- (106) W przeciwieństwie do przypadków całkowitego unieważnienia w przeszłości ustalenia dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Unii nie zostały unieważnione. W związku z tym dumping, szkoda, związek przyczynowy oraz interes Unii zostały prawomocnie stwierdzone w chwili przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 1472/2006. Dlatego też nie ma powodu, by ograniczać ponowne nałożenie ostatecznych cel antydumpingowych do przyszłości.
- (107) Niniejsze rozporządzenie nie odbiega zatem w żadnym wypadku od praktyki decyzyjnej instytucji, nawet gdyby była ona przedmiotowa.
- (108) Jeśli chodzi o brak podstawy prawnej do ponownego otwarcia dochodzenia, Komisja przypomina orzecznictwo przytoczone powyżej w motywie 15, na mocy którego może ona wznowić dochodzenie dokładnie na tym etapie, na którym wystąpiła niezgodność z prawem.
- (109) Zgodnie z orzecznictwem zgodność z prawem rozporządzenia antydumpingowego należy oceniać w świetle celu normy prawa unijnego, a nie praktyki decyzyjnej, nawet jeżeli taka praktyka istnieje (co nie ma miejsca w niniejszej sprawie) ⁽³⁹⁾. Fakt, że Komisja w przeszłości kierowała się być może w niektórych przypadkach odmienną praktyką, nie może zatem pociągać za sobą uzasadnionych oczekiwań. Jest to tym bardziej słuszne, że wcześniejsza praktyka, o której mowa, nie odpowiada faktycznym i prawnym okolicznościom niniejszej sprawy i różnice można wytłumaczyć faktycznymi i prawnymi różnicami w stosunku do niniejszej sprawy.
- (110) Różnice te są następujące: niezgodność z prawem stwierdzona przez Trybunał nie dotyczy ustaleń w zakresie dumpingu, szkody i interesu UE, a tym samym zasady nakładania cła, lecz jedynie dokładnej stawki celnej. Poprzednie unieważnienia, do których odnosiły się zainteresowane strony, dotyczyły natomiast ustaleń w zakresie dumpingu, szkody i interesu UE. Instytucje uznały zatem, że bardziej odpowiednie będzie przyjęcie nowych środków na przyszłość.
- (111) W szczególności w niniejszej sprawie nie było w żadnym razie konieczności pozyskiwania od zainteresowanych stron dodatkowych informacji. Wręcz przeciwnie, Komisja musiała ocenić informacje, które zostały jej przedstawione, ale nie zostały ocenione przed przyjęciem rozporządzenia (WE) nr 1472/2006. W każdym razie wcześniejsza praktyka w innych przypadkach nie stanowi konkretnego i bezwarunkowego zapewnienia w odniesieniu do niniejszej sprawy.
- (112) Ponadto wszystkie strony, przeciwko którym skierowane jest postępowanie, tj. producenci eksportujący objęci postępowaniem, jak również strony w sprawach przed Sądem oraz stowarzyszenie reprezentujące jedną z tych stron, zostały poinformowane o ujawnieniu istotnych faktów, na podstawie których Komisja zamierza przyjąć niniejszą ocenę w sprawie MET/IT. W związku z tym ich prawa do obrony są zachowane. W tym względzie należy zauważyć w szczególności, że importerom niepowiązanym nie przysługuje w ramach postępowania antydumpingowego prawo do obrony, ponieważ postępowania te nie są skierowane przeciwko nim ⁽⁴⁰⁾.
- (113) W odniesieniu do rzekomego odstępstwa od zasady niedziałania prawa wstecz, zob. rozważania przedstawione powyżej w motywach 67–72, gdzie zarzuty te zostały już szeroko omówione.
- (114) W odniesieniu do rzekomego stosowania dwóch różnych systemów prawnych co do aktualnych środków wykonania, zob. rozważania przedstawione powyżej w motywach 87–90, gdzie zarzuty te zostały już szeroko omówione.

- (115) Wreszcie, w odniesieniu do uwag przedstawionych przez FESI po ujawnieniu ustaleń dotyczących oceny wniosków o MET chińskich i wietnamskich producentów eksportujących, Komisja odniosła się do nich w pełni w ramach obecnego rozporządzenia w motywach 32 i 39 powyżej.

Inne kwestie proceduralne

- (116) FESI stwierdziła, że producentom eksportującym objętym aktualnymi środkami wykonania należało przyznać takie same prawa procesowe jak prawa przyznane producentom eksportującym objętym próbą w pierwotnym dochodzeniu. Argumentowała ona w szczególności, że chińskim i wietnamskim producentom eksportującym nie dano żadnej możliwości uzupełnienia ich wniosków o MET/IT pismami w sprawie uzupełnienia braków i przeprowadzono jedynie analizę teoretyczną bez wizyt kontrolnych na miejscu. Ponadto FESI dodała, że Komisja nie zapewniła właściwego przekazania producentom eksportującym objętym postępowaniem ujawnionych ustaleń z oceny wniosków o MET/IT.
- (117) FESI argumentowała również, że producenci eksportujący objęci tym wykonaniem nie otrzymali takich samych gwarancji proceduralnych, jak te stosowane w standardowym dochodzeniu antydumpingowym, lecz zastosowano surowsze normy. FESI stwierdziła, że Komisja nie uwzględniła czasu, jaki upłynął między złożeniem wniosku o MET/IT w pierwotnym dochodzeniu, a oceną tych wniosków. Ponadto producenci eksportujący mieli w trakcie pierwotnego dochodzenia tylko 15 dni na złożenie wniosków o MET/IT, zamiast standardowych 21 dni.
- (118) FESI stwierdziła również, że Komisja zastosowała w istocie fakty dostępne w rozumieniu art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, podczas gdy nie przestrzegała ona zasad proceduralnych określonych w art. 18 ust. 4 tego rozporządzenia.
- (119) Komisja przypomina, że zgodnie z orzecznictwem ciężar dowodu leży po stronie producenta, który chce złożyć wniosek o MET/IT na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy przewidziano, że wniosek złożony przez takiego producenta musi zawierać wystarczające dowody, jak określono w tym przepisie, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej. Tym samym, jak orzekł Trybunał w sprawach Brosmann i Aokang, instytucje nie są obciążone obowiązkiem udowodnienia, że producent nie spełnia warunków przewidzianych dla skorzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie, zadaniem Komisji jest ocenienie, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego są spełnione, by móc przyznać temu producentowi MET/IT (zob. motyw 32). Prawo do bycia wysłuchanym umożliwia danej stronie przedstawienie swoich opinii, a Komisji – rozważenie tych opinii.
- (120) W związku z tym należy przypomnieć, że Komisja nie ma obowiązku zwracać się do eksportujących producentów o uzupełnienie wniosku o MET/IT. Jak wspomniano w poprzednim motywie, Komisja może oprzeć swoją ocenę na informacjach dostarczonych przez producenta eksportującego. W każdym razie producenci eksportujący objęci postępowaniem nie zakwestionowali oceny swoich wniosków o MET/IT dokonanej przez Komisję i nie określili, do jakich dokumentów i do których osób nie mają już dostępu. Zarzut jest zatem tak abstrakcyjny, że Komisja nie może uwzględnić tych trudności, dokonując oceny wniosków o MET/IT. Ponieważ argument ten opiera się na spekulacjach i nie jest poparty dokładnymi wskazaniami, jakie dokumenty i jakie osoby nie są już dostępne, oraz jakie znaczenie mają te dokumenty i osoby dla oceny wniosków o MET/IT, argument ten należy odrzucić.
- (121) W odniesieniu do art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, w niniejszym przypadku Komisja przyjęła informacje przedstawione przez producentów eksportujących objętych postępowaniem, nie odrzuciła tych informacji i oparła na nich swoją ocenę. W związku z powyższym Komisja nie zastosowała art. 18. Wynika z tego, że nie było konieczności przestrzegania procedury na mocy art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Procedura przewidziana w art. 18 ust. 4 stosowana jest w przypadkach, gdy Komisja ma zamiar odrzucić niektóre informacje dostarczone przez zainteresowaną stronę, a zamiast nich wykorzystać dostępne fakty.

Oczywiste błędy w ocenie wniosków o MET/IT

(i) Ocena MET

- (122) W odniesieniu do kryterium 1 FESI zakwestionowała ocenę Komisji w odniesieniu do wniosków o MET chińskich i wietnamskich dostawców objętych postępowaniem. FESI zwróciła się do Komisji o udostępnienie bardziej szczegółowych informacji na podstawie których ustalono, że decyzje gospodarcze trzech chińskich i wietnamskich dostawców nie były podejmowane zgodnie z sygnałami płynącymi z rynku, bez istotnej ingerencji państwa. W tym względzie FESI zwróciła uwagę, że zgodnie z kryterium 1 określonym w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego ingerencja państwa musi wykraczać poza zwykły wpływ.
- (123) Co się tyczy kryterium 2, FESI stwierdziła, że nie była w stanie zrozumieć podstaw odmowy przyznania MET z uwagi na niejasny charakter oceny Komisji.
- (124) Co się tyczy kryterium 3, powołując się na wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie T-586/14 Xinyi OV przeciwko Komisji, FESI argumentowała, że zachęty podatkowe lub preferencyjne systemy podatkowe nie wskazują na jakiegokolwiek zakłócenia lub zachowania gospodarki nierynkowej.
- (125) Na tej podstawie strony stwierdziły, że Komisja popełniła oczywisty błąd przy stosowaniu art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, a ponadto nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia odrzucenia wniosków o MET producentów eksportujących.
- (126) W odniesieniu do wniosku o udostępnienie bardziej szczegółowych informacji zawartych we wnioskach o MET/IT trzech chińskich i wietnamskich dostawców, na podstawie których Komisja odrzuciła kryterium 1, Komisja pragnie zauważyć, że informacje te zostały jej przekazane jako poufne, gdyż zawierają tajemnice handlowe. Informacji tych zatem nie można ujawnić, a jedynie ich niepoufne streszczenie można przedstawić zainteresowanym stronom.
- (127) W odniesieniu do kryterium 3 Komisja potwierdza, że żadne zachęty podatkowe lub preferencyjne systemy podatkowe (o ile takowe istniały) nie były powodem odrzucenia wniosku o MET.
- (128) Co się zaś tyczy kryterium 2, w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego wyraźnie określono, że przedsiębiorstwa muszą posiadać jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów. Żaden z chińskich ani wietnamskich dostawców nie spełnił tych wymogów. Jak wskazano w motywie 35, zaobserwowane niedociągnięcia dotyczyły braku zbadanych sprawozdań finansowych lub opinii audytora, poważnych problemów wskazanych w opinii audytorów (takich jak nieprzestrzeganie międzynarodowych standardów rachunkowości) oraz sprzecznych oświadczeń dotyczących kredytów zawartych w formularzu wniosku o MET i w sprawozdaniach finansowych.
- (129) Wszystkie zarzuty przedstawione przez FESI zostały zatem odrzucone, a ustalenia zawarte w motywach 32–39 – potwierdzone.

(ii) Ocena IT

- (130) FESI stwierdziła początkowo, w odniesieniu do kryterium 2 dotyczącego przyznania IT, iż Komisja nie wykazała, że sprzedaż eksportowa nie była swobodnie ustalana oraz że to do Komisji należało zbadanie, czy i w jaki sposób ingerencja państwa wpłynęła na ceny eksportowe.
- (131) Ponadto FESI argumentowała, że ustalenie, iż sprzedaż eksportowa nie była swobodnie ustalana, zaprzecza ustaleniom dotyczącym sprzedaży producentów oryginalnego sprzętu („OEM”) poczynionym w pierwotnym dochodzeniu, w toku którego ustalono, że importerzy tacy jak Puma i Timberland, kupując od swoich dostawców, prowadzili własną działalność badawczo-rozwojową i samodzielnie pozyskiwali surowce⁽⁴¹⁾. Na tej podstawie FESI stwierdziła, że Puma i Timberland mieli znaczącą kontrolę nad procesem produkcji i specyfikacjami, a zatem nie było możliwości ingerencji ze strony państwa.
- (132) Jak już wspomniano w motywie 41 powyżej, ciężar dowodu spoczywa na producencie składającym wniosek o IT. Jak wyjaśniono również w motywie 46 powyżej, producenci eksportujący nie wykazali, że decyzje biznesowe były podejmowane bez ingerencji państwa. Należy również zauważyć, że kryterium 2 w zakresie przyznania IT nie dotyczy jedynie cen eksportowych, lecz ogólnie sprzedaży eksportowej, obejmującej ceny eksportowe oraz ilości i inne warunki sprzedaży, które powinny być określane swobodnie, bez ingerencji państwa.

- (133) Na poparcie swojego argumentu, że ceny eksportowe były ustalane swobodnie, FESI przywołała motyw 269 rozporządzenia (WE) nr 553/2006 („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”). Motyw ten dotyczy jednak cen odsprzedaży importerów w Unii i dlatego nie może zostać uznany za właściwą podstawę do określenia wiarygodności cen eksportowych stosowanych przez producentów eksportujących. Podobnie motyw 132 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i motyw 135 rozporządzenia (WE) nr 1472/2006 („sporne rozporządzenie”) odnoszą się do korekt wartości normalnej porównywanej do ceny eksportowej i nie pozwalają na wyciągnięcie jakichkolwiek wniosków co do tego, czy sprzedaż eksportowa wietnamskich przedsiębiorstw była ustalana swobodnie.
- (134) Ponadto FESI stwierdziła, że Komisja nie wyjaśniła również, w jaki sposób doszła do wniosku, że istniałoby ryzyko obejścia środków antydumpingowych, gdyby producentom eksportującym objętym postępowaniem przyznano indywidualną stawkę cła, które byłoby jednak podstawowym celem kryteriów IT.
- (135) Co do ryzyka obejścia środków, jest to tylko jedno kryterium spośród pięciu wymienionych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą. Zgodnie z tym artykułem należy wykazać spełnienie przez producenta eksportującego wszystkich pięciu kryteriów. W związku z tym niespełnienie jednego lub więcej kryteriów wystarczy do odrzucenia wniosku o IT bez badania, czy spełnione zostały pozostałe kryteria.

E. WNIOSKI

- (136) Po uwzględnieniu i analizie przedstawionych uwag uznano, że w przypadku przedsiębiorstwa General Footwear Ltd rezydualne cło antydumpingowe mające zastosowanie do Chin, tzn. 16,5 %, a w przypadku przedsiębiorstw Diamond Vietnam Co Ltd i Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd („Ty Hung Co Ltd”) rezydualne cło antydumpingowe mające zastosowanie do Wietnamu, tzn. 10 % powinno zostać ponownie nałożone na okres stosowania spornego rozporządzenia.
- (137) Niniejsze rozporządzenie jest zgodnie z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz obuwia o cholewkach ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej, z wyłączeniem obuwia sportowego, obuwia wymagającego zastosowania specjalnej technologii, pantofli i pozostałego obuwia domowego oraz obuwia z noskiem ochronnym, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu i wyprodukowanego przez producentów eksportujących wymienionych w art. 1 ust. 3 poniżej oraz objętego kodami CN: 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴²⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 oraz ex 6405 10 00 ⁽⁴³⁾, który to przywóz miał miejsce w okresie stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006 oraz rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1294/2009. Kody TARIC wymieniono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „obuwem sportowym” jest obuwie w rozumieniu uwagi 1 do podpozycji w dziale 64 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1719/2005 ⁽⁴⁴⁾,
- „obuwem wymagającym zastosowania szczególnej technologii” jest obuwie, którego cena CIF za jedną parę wynosi nie mniej niż 7,50 EUR, wykorzystywane do uprawiania sportu, z jedno- lub wielowarstwową formowaną podeszwą niewtryskiwaną, wykonaną z materiałów syntetycznych zaprojektowanych do absorbowania wstrząsów pionowych lub bocznych oraz o cechach technicznych, do których należą hermetyczne poduszki wypełnione gazem lub płynem, części mechaniczne, które pochłaniają lub neutralizują wstrząsy, lub materiały takie jak polimery o małej gęstości, i objęte kodami CN: ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,

— „obuwie z noskiem ochronnym” jest obuwie z noskiem ochronnym o poziomie odporności na wstrząsy wynoszącym co najmniej 100 dżuli ⁽⁴⁵⁾ i objęte kodami CN: ex 6403 30 00 ⁽⁴⁶⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 oraz ex 6405 10 00,

— „pantoflami i pozostałym obuwie domowym” jest obuwie objęte kodem CN ex 6405 10 00.

3. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie, przed ocleniem, do ceny netto na granicy Unii produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez producentów eksportujących wymienionych poniżej wynosi:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	General Footwear Ltd	16,5 %	A999
Wietnam	Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd	10 %	
	Diamond Vietnam Co. Ltd		

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 553/2006 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antydumpingowych zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 września 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 553/2006 z dnia 23 marca 2006 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 98 z 6.4.2006, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 275 z 6.10.2006, s. 1).

- (⁴) Rozporządzenie Rady (WE) nr 388/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. rozszerzające ostateczne cło antidumpingowe, nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz tego samego produktu wysłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau (Dz.U. L 117 z 1.5.2008, s. 1).
- (⁵) Dz.U. C 251 z 3.10.2008, s. 21.
- (⁶) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 352 z 30.12.2009, s. 1).
- (⁷) Dz.U. C 295 z 11.10.2013, s. 6.
- (⁸) Decyzja wykonawcza Rady 2014/149/UE z dnia 18 marca 2014 r. odrzucająca wnioski w sprawie rozporządzenia wykonawczego nakładającego ponownie ostateczne cło antidumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (Dz.U. L 82 z 20.3.2014, s. 27).
- (⁹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).
- (¹⁰) Z dniem 1 maja 2016 r. weszło w życie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1), zastępujący Wspólnotowy kodeks celny. Istotne przepisy w tym względzie pozostały takie same.
- (¹¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1).
- (¹²) Sprawy połączone 97, 193, 99 i 215/86 Asteris AE i inni oraz Republika Grecka przeciwko Komisji, Rec. 1988, s. 2181, pkt 27 i 28.
- (¹³) Sprawa C-415/96 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85; sprawa T-301/01 Alitalia przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2008, s. II-1753, pkt 99 i 142; sprawy połączone T-267/08 i T-279/08 Région Nord-Pas de Calais przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2011, s. II-1999, pkt 83.
- (¹⁴) Sprawa C-415/96 (zob. przypis 13); sprawa C-458/98 P (zob. przypis 13).
- (¹⁵) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).
- (¹⁶) Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 zostało następnie zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 765/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, Dz.U. L 237 z 3.9.2012, s. 1–2. Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 765/2012 poprawki wprowadzone przez wspomnianą zmianę rozporządzenia mają wyłącznie zastosowanie do dochodzeń wszczętych po wejściu w życie tego rozporządzenia. Obecne dochodzenie wszczęto jednak w dniu 7 lipca 2005 r. (Dz.U. C 166 z 7.7.2005, s. 14).
- (¹⁷) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 2016/1395 z dnia 18 sierpnia 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antidumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd, Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 225 z 19.8.2016, s. 52).
- (¹⁸) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1647 z dnia 13 września 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antidumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu oraz wyprodukowanego przez Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd i jego przedsiębiorstwo powiązane Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14, Dz.U. L 245 z 14.9.2016, s. 16.
- (¹⁹) Sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. 8147.
- (²⁰) Uwagi FESI zostały przedłożone również w imieniu Puma SE i Timberland Europe BV.
- (²¹) Wolverine Europe BV, Wolverine Europe Limited i Damco Netherlands BV nie przedstawiły żadnych konkretnych uwag dotyczących dokumentu zawierającego ujawnienie ogólnych ustaleń, a jedynie odniosły się do uwag zgłoszonych przez FESI w dniu 11 sierpnia.
- (²²) Sprawa 270/84 Licata przeciwko ESC, Rec. 1986, s. 2305, pkt 31; sprawa C-60/98 Butterfly Music przeciwko CEDEM, Rec. 1999, s. I-3939, pkt 24; sprawa 68/69 Bundesknappschaft przeciwko Brock, Rec. 1970, s. 171, pkt 6; sprawa 1/73 Westzucker GmbH przeciwko Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker, Rec. 1973, s. 723, pkt 5; sprawa 143/73 SOPAD przeciwko FORMA a.o., Rec. 1973, s. 1433, pkt 8; sprawa 96/77 Bauche, Rec. 1978, s. 383, pkt 48; sprawa 125/77 Koninklijke Scholten-Honig NV przeciwko Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten, Rec. 1978, s. 1991, pkt 37; sprawa 40/79 P przeciwko Komisji, Rec. 1981, s. 361, pkt 12; sprawa T-404/05 Grecja przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2008, s. II-272, pkt 77; sprawa C-334/07 P Komisja przeciwko Freistaat Sachsen, Zb.Orz. 2008, s. I-9465, pkt 53.
- (²³) Sprawa T-176/01 Ferrière Nord przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2004, s. II-3931, pkt 139; sprawa C-334/07 P (zob. przypis 22).

- (²⁴) Dz.U. C 166 z 7.7.2005, s. 14.
- (²⁵) Sprawa C-169/95 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1997, s. I-135, pkt 51–54; sprawy połączone T-116/01 i T-118/01 P&O European Ferries (Vizcaya) SA przeciwko Komisji, Rec. 2003, s. II-2957, pkt 205.
- (²⁶) Wyrok w sprawie C-34/92 GruSa Fleisch przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas, Rec. 1993, s. I-4147, pkt 22. Takie samo lub podobne sformułowanie znajduje się na przykład w wyroku w sprawach połączonych od 212 do 217/80 Meridionale Industria Salumi *u.d.*, Rec. 1981, s. 2735, pkt 9 i 10; sprawa 21/81 Bout, Rec. 1982, s. 381, pkt 13; sprawa T-42/96 Eyckeler & Malt przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. II-401, pkt 53 oraz 55–56; sprawa T-180/01 Euroagri przeciwko Komisji, Rec. 2004, s. II-369, pkt 36–37.
- (²⁷) Sprawa C-337/88 Società agricola fattoria alimentare (SAFA), Rec. 1990, s. I-1, pkt 13.
- (²⁸) Sprawa 245/81 Edeka przeciwko Niemcom, Rec. 1982, s. 2746, pkt 27;
- (²⁹) Sprawa T-299/05 Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2009, s. II-565, pkt 116–146.
- (³⁰) Wyrok w sprawie C-141/08 P, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2009, s. I-9147, pkt 94 i nast.
- (³¹) Zob. przypis 11.
- (³²) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.
- (³³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1168/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 344 z 14.12.2012, s. 1).
- (³⁴) Rozporządzenie Rady (WE) 1515/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. w sprawie środków, które Wspólnota może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych (Dz.U. L 201 z 26.7.2001, s. 10), motywy 6.
- (³⁵) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014 z dnia 15 stycznia 2014 r. zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków (Dz.U. L 18 z 21.1.2014, s. 1).
- (³⁶) Zob. np. wyrok w sprawie T-221/05 Huvis przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2008, s. II-124 oraz w sprawie T-249/06 Interpipe Nikopol'sky przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2009, s. II-303. Dla kompletności przydatne wydają się następujące wyjaśnienia: w sprawie T-107/08 ENRC przeciwko Radzie Sąd orzekł, że dumping nie ma miejsca, a przynajmniej, że ustalony margines dumpingu byłby niższy niż ten obliczony w spornym rozporządzeniu, w związku z czym unieważnił sporne rozporządzenie Rady w całości (sprawa T-107/08 ENRC przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2011, s. II-8051, pkt 67–70). Gdy Komisja zastosowała metodę nakazaną przez Sąd, okazało się, że ani dumping, ani szkoda nie wystąpiły. W związku z tym Komisja odstąpiła od formalnego wznowienia dochodzenia. W wyroku w sprawie C-351/04 Ikea (sprawa C-351/04 Ikea, Zb.Orz. 2007, s. I-7723) Trybunał Sprawiedliwości unieważnił rozporządzenie Rady częściowo, a mianowicie w zakresie, w jakim cło zostało obliczone w oparciu o metodę „zerowania”. Instytucje obliczyły ponownie cło bez stosowania zerowania już na wcześniejszym etapie, po wydaniu orzeczenia organu apelacyjnego WTO, i stwierdziły, że nie doszło do dumpingu, w związku z tym zakończyły dochodzenie bez nakładania środków (tj. ustaliły nową stawkę cła w wysokości zero) (rozporządzenie Rady (WE) nr 160/2002 z dnia 28 stycznia 2002 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2398/97 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Egiptu, Indii i Pakistanu oraz kończące postępowanie w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Pakistanu (Dz.U. L 26 z 30.1.2002, s. 1)). W sprawie T-498/04 Zheijiang Xinan Chemical Group przeciwko Radzie (sprawa T-498/04 Zheijiang Xinan Chemical Group przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2009, s. I-1969), Rada wniosła odwołanie. W związku z tym unieważnienie weszło w życie dopiero w dniu, w którym Trybunał Sprawiedliwości wydał wyrok w postępowaniu odwoławczym (sprawa C-337/09 P Rada przeciwko Zheijiang Xinan Chemical Group, Zb.Orz. 2012, s. I-471), czyli w dniu 19 lipca 2012 r. W tym potwierdzonym przez Trybunał Sprawiedliwości wyroku Sąd orzekł, że Komisja i Rada zostały zobowiązane do przyznania statusu podmiotu traktowanego na zasadach gospodarki rynkowej wnioskodawcy, który był jedynym przedsiębiorstwem dokonującym wywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem. W przeciwieństwie do niniejszej sprawy Komisja i Rada rozpatrzyły w tym przypadku faktycznie wnioszek o traktowanie na zasadach rynkowych i odrzuciły go jako bezzasadny. W przeciwieństwie do stanowiska zajętego przez Komisję i Radę sądy Unii uznały, że wniosek był w rzeczywistości zasadny, a tym samym wartość normalna powinna być zostać ustalona na podstawie danych dostarczonych przez Zheijiang Xinan Chemical Group. W normalnym wypadku Komisja wznowiłaby postępowanie w celu zaproponowania Radzie nałożenia cła na przyszłość. W omawianym przypadku jednakże Komisja (decyzja Komisji 2009/383/WE z dnia 14 maja 2009 r. zawieszająca ostateczne cła antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1683/2004 na przywóz glikofosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 120 z 15.5.2009, s. 20)) oraz Rada (rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 126/2010 z dnia 11 lutego 2010 r. przedłużające zawieszenie ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 1683/2004 na przywóz glikofosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 40 z 13.2.2010, s. 1)) podjęły w 2009 i 2010 r. decyzję o zawieszeniu cła antydumpingowego na okres do zakończenia jego stosowania w dniu 30 września 2010 r., uznając, że ze względu na wysoki poziom zysku przemysłu unijnego ponowne wystąpienie szkody nie jest prawdopodobne. W związku z tym nie było potrzeby wznowiania postępowania w odniesieniu do nałożenia cła na przyszłość. Nie istniała również możliwość wznowienia postępowania dla ponownego nałożenia w odniesieniu do przeszłości: w przeciwieństwie do niniejszej sprawy nie przeprowadzono wówczas kontroli wyrzykowej. Zheijiang Xinan Chemical Group był bowiem jedynym producentem eksportującym, który w okresie objętym dochodzeniem prowadził sprzedaż na rynek unijny. Ponieważ Komisja i Rada byłyby zobowiązane do przyznania Zheijiang Xinan Chemical Group traktowania na zasadach rynkowych, sądy Unii unieważniły stwierdzenie dumpingu. Sprawa T-348/05 JSC Kirovo-Chepetsky przeciwko Radzie (sprawa T-348/05 JSC Kirovo-Chepetsky przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2008, s. II-159) stanowi bardzo szczególnie przypadek. Na wniosek przemysłu unijnego Komisja wszczęła częściowy przegląd okresowy i przy tej okazji rozszerzyła zakres produktów objętych przeglądem poprzez włączenie jeszcze innego produktu. Sąd orzekł, że postępowanie w ten sposób nie było możliwe i że konieczne było przeprowadzenie odrębnego dochodzenia dotyczącego produktu, który został dodany. Na podstawie zawartej w prawie unijnym ogólnej zasady powagi rzeczy osądzonej instytucje nie miały możliwości wznowienia częściowego przeglądu okresowego po stwierdzeniu nieważności.

- (³⁷) Zob. np. rozporządzenie Rady (WE) nr 412/2009 z dnia 18 maja 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 428/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz poliesterowych włókien odcinkowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Arabii Saudyjskiej, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2852/2000 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz poliesterowych włókien odcinkowych pochodzących z Republiki Korei i kończące postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu takich włókien pochodzących z Tajwanu (Dz.U. L 125 z 21.5.2009, s. 1) (zgodność z wyrokiem w sprawie Huvvis); Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 540/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 954/2006 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy (Dz.U. L 165 z 26.6.2012, s. 1) (zgodność z wyrokiem w sprawie Interpipe Nikopolsky).
- (³⁸) Zob. np. sprawa C-338/10 Gruenwald Logistik Services, Zb.Orz. 2012, s. I-158 oraz ponowne nałożenie ceł rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 158/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. nakładającym ponownie ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 49 z 22.2.2013, s. 29). Zob. również następujące przykłady: w sprawie T-158/10 Dow przeciwko Radzie Sąd uznał, iż nie istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu (sprawa T-158/10 Dow przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2012, s. II-218, pkt 47 i 59). W sprawie T-107/04 Aluminium Silicon Mill Products przeciwko Radzie Sąd uznał, iż nie istnieje związek przyczynowy między dumpingiem i szkodą (sprawa T-107/04 Aluminium Silicon Mill Products przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2007, s. II-672, pkt 116). Zgodnie z ogólną zasadą powagi rzeczy osądzonej w prawie unijnym Komisja i Rada są związane ustaleniami sądów Unii, jeżeli sądy te na podstawie dostępnych im faktów mogą dojść do ostatecznych wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Unii. Komisja i Rada nie mogą zatem odejść od ustaleń sądów unijnych. W takich okolicznościach dochodzenie zostaje zakończone na mocy wyroku sądów Unii, które doszły do ostatecznego wniosku, że skarga przemysłu unijnego jest bezzasadna z prawnego punktu widzenia. Biorąc pod uwagę te dwa wyroki, Komisja i Rada nie miały zatem możliwości wznowienia dochodzenia i dlatego w następstwie tych wyroków nie podjęto żadnych dalszych działań.
- (³⁹) Wyrok w sprawie C-138/09 Todaro, Zb.Orz. 2010, s. I-4561.
- (⁴⁰) Sprawa T-167/94 Alitalia przeciwko Komisji, Zb.Orz. 1995, s. II-2589, pkt 62 i 63.
- (⁴¹) Rozporządzenie (WE) nr 553/2006 (zob. przypis 2).
- (⁴²) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 301 z 31.10.2006, s. 1) ten kod CN zostaje zastąpiony w dniu 1 stycznia 2007 r. kodami CN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 oraz ex 6403 99 05.
- (⁴³) Zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 286 z 28.10.2005, s. 1). Zakres produktów jest określany przez połączenie opisu produktu w art. 1 ust. 1 i opisu produktu odpowiadającego kodom CN, rozpatrywanych łącznie.
- (⁴⁴) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1719/2005 (zob. przypis 43).
- (⁴⁵) Odporność na wstrząsy mierzona jest zgodnie z normami europejskimi EN345 lub EN346.
- (⁴⁶) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1549/2006 (zob. przypis 42) ten kod CN zostaje zastąpiony w dniu 1 stycznia 2007 r. kodami CN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 oraz ex 6403 99 05.
-

ZAŁĄCZNIK

Kody TARIC obuwia o cholewkach ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej, zdefiniowanego w art. 1.

a) Od dnia 7 października 2006 r.:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 oraz 6405 10 00 80

b) Od dnia 1 stycznia 2007 r.:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 oraz 6405 10 00 80

c) Od dnia 7 września 2007 r.:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 oraz 6405 10 00 89